

BOSNA I HERCEGOVINA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Predmet br: S1 1 K 026601 19 Krž

Dana: 28.10.2019. godine

Apelaciono vijeće u sastavu: sudija Redžib Begić, predsjednik vijeća
Sudija Mirza Jusufović, I član vijeća
Sudija Mirko Božović, II član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
Nenada Perovića

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Dževad Muratbegović

Braniteljica optuženog Nenada Perovića:

Advokat Zorana Čarkić

Broj: S1 1 K 026601 19 Krž
Sarajevo, 28.10.2019. godine

U I M E B O S N E I H E R C E G O V I N E !

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudija Redžiba Begića, kao predsjednika vijeća, te sudija Mirze Jusufovića i Mirka Božovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Elme Čorbadžić, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Nenada Perovića, zbog krivičnog djela Zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h), u vezi sa tačkom g), a sve u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, odlučujući po žalbi Tužilaštva Bosne i Hercegovine, izjavljenoj protiv presude Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 1 K 026601 18 Kri od 31.05.2019. godine, nakon održane javne sjednice vijeća, dana 28.10.2019. godine, u prisustvu tužioca Dževada Muratbegovića ispred Tužilaštva Bosne i Hercegovine, optuženog Nenada Perovića i njegove braniteljice advokata Zorane Čarkić, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Odbija se, kao neosnovana, žalba Tužilaštva Bosne i Hercegovine na presudu Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 026601 18 Kri od 31.05.2019. godine, te prvostepena presuda potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. TOK POSTUPKA

A. PRVOSTEPENA PRESUDA

1. Prvostepenom presudom Suda Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Sud BiH / Sud), broj S1 1 K 026601 18 Kri od 31.05.2019. godine, optuženi Nenad Perović je oslobođen od optužbi da je radnjama opisanim u izreci presude počinio krivično djelo

Zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ BiH), u vezi sa tačkom g) u odnosu na tačku 1. izmijenjene optužnice, a sve u vezi sa članom 31. KZ BiH i tačkom g) u odnosu na tačku 2. izmijenjene optužnice, a sve u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

2. Istom presudom, na osnovu odredbe člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP BiH), optuženi je oslobođen dužnosti naknade troškova krivičnog postupka i paušala koji u cjelini padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

3. Na osnovu odredbe člana 198. stav 3. ZKP BiH, oštećena osoba "S-1" je sa postavljenim imovinskopravnim zahtjevom upućena na parnični postupak.

B. ŽALBA I ODGOVOR

4. Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavilo Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Tužilaštvo BiH/Tužilaštvo) zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na radnje pod tačkom 2. na strani 5. izreke presude sa prijedlogom da vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH uvaži žalbu Tužilaštva BiH na način da se prvostepena presuda Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1K 026601 18 Kri od 31.05.2019. godine u odnosu na radnje pod tačkom 2. na strani 5. izreke presude ukine i održi pretres pred vijećem Apelacionog odjeljenja.

5. Odbrana optuženog Nenada Perovića je dostavila odgovor na žalbu Tužilaštva BiH izjavljenu protiv presude Suda BiH broj: S1 1 K 026601 18 Kri od 31.05.2019. godine zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na radnje pod tačkom 2. na strani 5. izreke presude, sa prijedlogom da se žalba Tužilaštva BiH odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

C. JAVNA SJEDNICA

1. Na osnovu člana 304. ZKP-a BiH, dana 28.10.2019. godine, održana je javna sjednica vijeća Apelacionog odjeljenja, u prisustvu tužitelja Dževada Muratbegovića

ispred Tužilaštva BiH, optuženog Nenada Perovića i braniteljice optuženog Nenada Perovića, advokatice Zorane Čarkić.

2. Tužitelj je na javnoj sjednici izjavio da ostaje u potpunosti pri žalbenim navodima koji su predani sudu u pisanom obliku.

3. Braniteljica optuženog Nenada Perovića, advokatica Zorana Čarkić je također izjavila da ostaje u potpunosti pri pisanom odgovoru na žalbu. Optuženi Nenad Perović je izjavio da je saglasan sa navodima svoje braniteljice, te da nema ništa dodati.

4. Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama istaknutih žalbenih prigovora, a u skladu sa odredbom člana 306. ZKP-a BiH, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci, iz sljedećih razloga:

II. OPĆA RAZMATRANJA

6. Prije obrazloženja za svaki istaknuti žalbeni prigovor, Apelaciono vijeće napominje da je obaveza žalioaca da u skladu sa odredbama člana 295. stav 1. tačke b) i c) ZKP BiH, u žalbi navede kako pravni osnov za pobijanje presude, tako i obrazloženje kojim potkrepljuje osnovanost istaknutog prigovora.

7. Budući da Apelaciono vijeće na osnovu odredbe člana 306. ZKP-a BiH presudu ispituje samo u granicama žalbenih navoda, obaveza je podnosioca žalbe da žalbu sastavi tako da ista može poslužiti kao osnova za ispitivanje presude.

8. U tom smislu, podnosilac žalbe mora konkretizovati žalbene osnove iz kojih pobija presudu, precizirati koji dio presude, dokaz ili postupak Suda osporava, te navesti jasno i argumentovano obrazloženje kojim će potkrijepiti istaknuti prigovor.

9. Samo paušalno označavanje žalbenih osnova, jednako kao i ukazivanje na navodne nepravilnosti u toku prvostepenog postupka bez preciziranja na koji žalbeni osnov se podnosilac žalbe poziva, nije valjana osnova za ispitivanje prvostepene presude.

A. ŽALBENI OSNOV U SKLADU SA ČLANOM 299. ZKP BIH: POGREŠNO ILI NEPOTPUNO

UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

B. STANDARDI ODLUČIVANJA PO ŽALBI

10. Standard koji Apelaciono vijeće treba primijeniti prilikom preispitivanja navodno pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja jeste utemeljenost. Da bi Apelaciono vijeće, na temelju istaknutih žalbenih prigovora utvrdilo da je neka činjenica pogrešno utvrđena, ispitat će da li odlučna činjenica na koju se ukazuje odgovara rezultatima izvedenih dokaza, ili bi pak bila drugačije utvrđena da su izvedeni neki drugi dokazi ili utvrđene druge činjenice na koje se žalbom ukazuje.

11. Prilikom razmatranja navodno pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja Apelaciono vijeće će utvrditi da li bi jedan objektivan sud koji presuđuje u činjeničnim pitanjima došao do istog zaključka izvan razumne sumnje. Neće svaka činjenična greška biti razlog da Apelaciono vijeće ukine presudu, nego samo ona greška koja je uzrokovala nepravilnu presudu, a što se kvalifikuje kao krajnje nepravičan ishod sudskog postupka, kao u slučaju kada je optuženi osuđen uprkos nedostatku dokaza o biću krivičnog djela.

12. Prilikom utvrđivanja da li je zaključak pretresnog vijeća bio opravdan Apelaciono vijeće će poći od načela da se ne treba olako upuštati u narušavanje činjeničnog stanja koje je utvrdilo pretresno vijeće. Apelaciono vijeće ima na umu, i to kao opšte načelo, da je zadatak da sasluša, provjeri i odmjeri dokaze izvedene na glavnom pretresu prvenstveno u diskrecionoj nadležnosti pretresnog vijeća. Stoga Apelaciono vijeće mora iskazati određeno uvažavanje u pogledu činjeničnog stanja koje je utvrdilo pretresno vijeće.

13. U odnosu na neposredne i posredne dokaze, valja dodati da Ustavni sud BiH naglašava da dokazivanje činjenica putem posrednih dokaza nije samo po sebi u suprotnosti sa načelom pravičnog suđenja, u skladu sa članom 6. stav 1. EKLJP. Međutim, dokazanost činjenice putem posrednih dokaza mora se utvrditi izvan svake razumne sumnje, gdje mora postojati čvrsta i logična povezanost tako da činjenični zaključak pretresnog vijeća bude jedini mogući zaključak na osnovu dokaza. Kriterij koji

se primjenjuje jeste razumna sumnja. Vrlo rijetko se činjenica može dokazati izvan svake sumnje. Svakako, kao kada se sastave svi dijelovi neke slagalice, ponekad posredni dokazi mogu biti uvjerljiviji od svjedočenja neposrednog očevidca koje može biti podložno varljivosti ljudske percepcije.

C. ŽALBENI NAVODI TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

14. Pogrešno utvrđeno činjenično stanje u odnosu na radnje pod tačkom 2. na strani 5. izreke prvostepene presude Tužilaštvo BiH nalazi u tome što je prvostepeno vijeće na osnovu izvedenih dokaza utvrdilo da dokazi od strane optužbe, po svom sadržaju i kvalitetu nemaju potrebnu snagu uvjerljivosti, niti da daju osnov za logičan zaključak u pogledu utvrđivanja činjenica koje se odnose na identifikaciju optuženog kao izvršioca krivično pravnih radnji za koje se terete.

15. Tužilaštvo smatra da je prvostepeno vijeće prilikom ocjene izvedenih dokaza propustilo da u dovoljnoj mjeri sagleda u prvom redu izjavu oštećene S-1 sa glavnog pretresa, gdje prilikom svjedočenja nije ostavila **nikakvu dilemu** da je radnju teškog seksualnog nasilja na njenu štetu učinio Perović Nenad.

16. U žalbi Tužilaštvo navodi da je činjenica da postoje određene **razlike u izjavi** oštećene S-1 iz istrage i njenog usmenog svjedočenja na glavnom pretresu, koje su pobliže navedene na strani 34. i 35. paragraf 134. obrazloženja pobijane presude, ali da te razlike nisu takvog karaktera da dovode u pitanje kredibilitet njenog svjedočenja na ukupna dešavanja. Prema stavu Tužilaštva, ta odstupanja su produkt načina ispitivanja oštećene S-1 u toku istrage, što je vidljivo iz dokaza O-1, kada su to učinila ovlaštena službena lica Državne agencije za istragu i zaštitu i na glavnom pretresu, kada je oštećena S-1 podvrgnuta direktnom i unakrsnom saslušanju.

17. Tužilaštvo smatra da je za očekivati da se izjava oštećene S-1 razlikuje u detaljima u odnosu na ono što je ranije izjavljivala ili što nije izjavila pa se toga na glavnom pretresu dosjetila. Pored toga, određene razlike između usmenog svjedočenja svjedoka i izjave koju je oštećena S-1 dala u toku istrage, ne znače automatski da oštećena S-1 ne govori istinu.

18. Takođe, Tužilaštvo smatra da je prvostepeno vijeće propustilo da ima u vidu

činjenicu da je **od predmetnog događaja prošlo više od 20 godina**, da je kritični događaj za oštećenu S-1 bio stresan i traumatičan, da je na nju sve do danas ostavio posljedice, te da je sasvim normalno i logično da je protok vremena uticao na tačnost i vjerodostojnost sjećanja oštećene S-1.

19. Nadalje, Tužilaštvo smatra da je prvostepeno vijeće prilikom analize izjave oštećene S-1 propustilo cijeliti da je događaj kritičnog dana u selu Kozadre i Dobrošina **trajao nekoliko sati** i da je to vrijeme oštećena S-1 imala priliku da optuženog Perović Nenada vidi više puta iz različitih uglova, pa čak i da bude neposredna žrtva teškog seksualnog nasilja na spratu kuće Grabovica Bege. U takvim okolnostima pojačana je sigurnost da oštećena S-1 ne pravi grešku kada je u pitanju idektifikacija optuženog Perović Nenada.

20. Takođe, Tužilaštvo u žalbi navodi da je bitno cijeliti činjenicu da je oštećena S-1 od prvog susreta sa optuženim Perović Nenadom u selu Kozadre, znala ko je on, bez obzira što taj podatak nije podjelila u tom momentu sa drugima, sve do momenta kada se nakon seksualnog nasilja na spratu kuće Grabovica Bege nije vratila u prizemnu prostoriju i o tome šta joj se dogodilo na spratu kuće ispričala Grabovica Muberi i S4, iz kog razloga sve nedosljednosti u njenim izjavama nisu takve prirode da bi dovele u pitanje istinitost cijelog iskaza.

21. Tužilaštvo smatra da je identifikacija optuženog Perović Nenada na glavnom pretresu samo jedna od činjeničnih okolnosti, koja zajedno sa ostalim utvrđenim činjeničnim okolnostima, zasigurno može dovesti do zaključka da je optuženi Perović Nenad izvršilac radnji prisilnog seksualnog zlostavljanja oštećene S-1. Pored toga, izjava oštećene S-1 u pogledu **fizičkog izgleda** optuženog Perović Nenada opisana je gotovo na identičan način kao što su to učinile i oštećena – svjedok S2, kao i svjedoci Grabovica Mubera i S4.

22. Nadalje, Tužilaštvo smatra da je neprihvatljiv zaključak na strani 33. u paragrafu 129. obrazloženja pobijane presude da je vijeće ostalo u sumnji da li je optuženi Perović, iako je bio prisutan u selu Kozadre 02.08.1992. godine, upravo osoba za koju je oštećena S-1 tvrdila da je to jutro odmah nakon zarobljavanja razgovarala sa njim, s obzirom da je njen iskaz u tom dijelu ostao nepotkrepljen kako iskazima drugih svjedoka, tako i materijalnim dokazima. Naime, Tužilaštvo smatra da je oštećena S-1 na okolnosti događanja u selu Kozadre 02.08.1992. godine u jutarnjim satima u svojoj izjavi

iz istrage (dokaz O-1), kao i prilikom svjedočenja na glavnom pretresu, na jasan, određen i uvjerljiv način opisala čitav tok događaja, kao i susret i razgovor sa vojnikom koji se tada predstavio kao Perović Nenad, te njen iskaz na te okolnosti po mišljenju Tužilaštva BiH ne ostavlja nikakvu sumnju u to da je ona razgovarala sa optuženim Perović Nenadom. Pored toga, u svom svjedočenju na te okolnosti oštećena S-1 je iznijela toliko činjenica o kojima može svjedočiti samo neposredni očevidac, tim prije što je njena izjava na te okolnosti potkrijepljena i djelom izjava svjedoka Grabovica Mubere, S4 i dr., kao i pročitanim izjavama iz istrage svjedoka Veispahić Mujesire (dokaz T-5) i Jesenković Tifije (dokaz T-40a).

23. Tužilaštvo navodi da činjenica da saslušani svjedoci Grabovica Mubera i S4 u svojim izjavama **ne potvrđuju ulazak** Perović Nenada u prizemnu prostoriju, ni u kom slučaju ne umanjuje kredibilitet izjave oštećene S-1 na naprijed navedene okolnosti. Pored toga, prvostepeno vijeće nije cijnilo stresnu situaciju u kojima su se nalazile zatočene žene, koje su brinule o svojoj djeci, kao i činjenicu da u prostorijama u kojima su bile zatočene nije bilo svjetla. Svjedok S3, koja je vidjela samo ulazak u prostoriju Ujić Nenada, nije bila zatočena u prostoriji u kojoj je bila zatočena oštećena S-1, dok svjedoci Grabovica Mubera, S3 i S4 nisu poznavale optuženog Perović Nenada, pa je logično da se ne mogu ni izjasniti na te okolnosti.

24. Tužilaštvo prihvata stav prvostepene presude da je činjenica da postoje određene nedosljednosti u svjedočenju oštećene S-1 kada je spominjala razgovor sa **Golić Sabrijom**, ali smatra da te nedosljednosti nisu takvog karaktera da dovode u pitanje kredibilitet svjedočenja oštećene S-1. Također, Tužilaštvo smatra da činjenica da oštećena S-1 prilikom saslušanja u toku istrage nije navodila da je izvjesni Ujić zv. Migica rekao da je lice koje je prethodne noći preduzelo radnje seksualne prinude prema njoj Perović Nenad, što je oštećena S-1 i potvrdila prilikom saslušanja na glavnom pretresu, ali je zato dala adekvatno obrazloženje na te okolnosti, pa stoga po mišljenju Tužilaštva to nije od odlučujućeg karaktera i bitno ne utječe na pravilnost zaključka o učešću Perović Nenada u radnji seksualnog zlostavljanja oštećene S-1, tim prije što je oštećena na glavnom pretresu svjedočila o tome šta joj je narednog dana rekao izvjesni Ujić zv. Migica.

25. Tužilaštvo smatra da je neprihvatljiv zaključak suda na stranici 37. u paragrafu 144. obrazloženja pobijane presude da je **prisustvo većeg broja lica po** imenu Nenad, kao i većeg broja lica sa prezimenom Perović u toku napada na selo Kozadre

zasigurno moglo imati uticaja na percepciju oštećene S-1 u odnosu na ličnost izvršioca krivično pravnih radnji koje se optuženom stavljaju na teret. Naime, činjenica je da je u selu Kozadre u napadu bio prisutan veći broj lica po imenu Nenad, kao i da su iz Zenice izbjegli Perović Nenad, Neđo i Željko, ali je i činjenica da je jedino od lica sa imenom Nenad do kuće Grabovica Bege pomenutog dana došao Perović Nenad, odnosno da je Perović Nenad jedino lica sa prezimenom Perović pomenutog dana došao do kuće Grabovica Bege, što proizilazi u prvom redu iz izjave svjedoka odbrane Božić Milenka i Sorak Radenka. Niko od saslušanih svjedoka u toku dokaznog postupka nije ustvrdio da je do kuće Grabovica Bege došao i Perović Željko i Perović Neđo.

26. Tužilaštvo smatra da prvostepeno vijeće bez ikakvog obrazloženja prihvata izjavu svjedoka Ujić Duška, o prisustvu vojnika u selo Kozadre, iako svjedok Ujić Duško prema njegovom kazivanju nije bio prisutan u selu Kozadre kritičnog jutra.

27. Konačno, Tužilaštvo je stava da prvostepeno vijeće nije u dovoljnoj mjeri i sa dovoljnom pažnjom cijnilo držanje oštećene S-1 pred sudom, njen odnos prema onome što se desilo, kao i činjenicu da o onome što joj se desilo do u detelje nikome nije pričala, osim što je na glavnom pretresu jasno i detaljno svjedočila o okolnostima kritičnog događaja, opisujući sve načine na koje se optuženi Perović Nenad ponašao prema njoj, kako ju je tretirao i ponižavao.

D. ODGOVOR NA ŽALBU

28. Odgovorom na žalbu odbrana tvrdi da optužba zanemaruje postojanje dokaza odbrane koji su u cjelosti degradili izjave oštećene po svakom pitanju i po svim kontradiktornostima.

29. Odbrana ukazuje na sadržaj izjave oštećene S-1, odnosno da njene suprotnosti nisu zanemarive prirode. Pobijanja vlastitih tvrdnji su takve prirode da je potpuno jasno da ista ne zna ni kada, ni kako, ni na kakav način je uopšte došlo do događaja. Odbrana smatra da se izjava ove svjedokinje poništila već u toku direktnog, a posebno unakrsnog ispitivanja.

30. U tom kontekstu odbrana smatra da je bitno naglasiti da se izjave oštećene S-1

pojavljuju i na zapisnicima iz istrage, kao nelogične, neuvjerljive i nepotvrđene ni jednim drugim dokazom, pa čak ni indicijom u pravcu identiteta lica koja su optužena ili navedena kao izvršioци. Zatim se kroz njene izjave pojavljuju takve kontradiktornosti u vezi sa optuženim, da ne postoji sud koji bi to prihvatio kao istinito, niti u pogledu toka samog događaja, niti u pogledu identiteta optuženog .

31. Odbrana navodi da svjedoci optužbe negiraju tvrdnje S-1, ili ih uopšte ne pominju kao dešavanja (nošenje djeteta u deci, dijeljenje čokoladica djeci, pa i njoj u ratnoj akciji, razgovori u putu sa vojnicima, čak i dolazak optuženog u dvorište i kuću Grabovica Bege). Odbrana je stava da je bitno naglasiti da se svjedoci optužbe (osim oštećene S-1) ne sjećaju da su uopšte vidjeli optuženog u selu Dobrošina, u kući Grabovica, u dvorištu, a posebno ne da je tu bio nakon njihovog dolaska ili ulazio u kuću. Svjedok S3, čak bez dileme navodi da je u kuću ulazio Nenad Ujić.

32. Odbrana smatra da se od oštećene nije mogao dobiti ni kvalitetan odgovor o vremenu kada je saznala koga će da prijavi kao izvršioca djela – od tvrdnji da je to saznala sutradan, od Behije, pa od Migice Ujića, do tvrdnji da se on predstavio istog dana, do tvrdnje da je njegovo ime saznala od Sabrije Golića, nakada u Sarajevu, do tvrdnje da je znala samo da je Nenad, dok su išli putem iz sela Kozadre, pa do tvrdnje da je to saznala u Rogatici, poslije rata.

33. Odbrana takođe smatra da su insinuacije da je bježala od optuženog iz zgrade Opštine u Rogatici, jer je on radio poslove oko otkupa stanova, ne samo neprihvatljive nego i nerazumni dijelovi „optuživanja“ drugoga, koje nije potvrdila S2 na takav način. Njene insinuacije da je od S3 saznala da je optuženi počinitelj kada je bio na otvaranju džamije u selu Rakitnica, poslije rata su nerazumne i nepotvrđene od ostalih svjedoka optužbe.

34. Odbrana zaključuje da S-1 nije kredibilan svjedok, te da se radi o oštećenoj koja događaj prenosi na način da ni u opisu događaja izvan inkriminacije, njenu izjavu ne potvrđuju drugi svjedoci optužbe, koji su bili „tik uz nju“. Izjava oštećene da je Nenad Perović bio u selu Kozadre, da je pratio zbjeg prema selu Dobrošini, da je bio vojnik VRS, naoružan, kako žalba navodi, nije sporna, pa dijelovi žalbe u tom pravcu izgledaju potpuno besmisleni, kao objašnjenje objašnjenog, pa s tim u vezi nemaju nikakvu snagu iz koje bi se eventualno crpilo pogrešno utvrđeno činjenično stanje. Sama činjenica da je optuženi rekao da je tog dana bio vojnik vojske RS, te da je izvršavao naredbu

pretpostavljenih, nije dokaz kojim se potvrđuje da je taj vojnik izvršio i krivično djelo za koje se tereti. Perović Nenad nije viđen u dvorištu kuće, niti u kući u Dobrošini, nisu ga vidjeli ni Grabovica Mubera, ni S4, ni S3. Ne vidi ga niko, ni Tifija Jesenković, ni Pašić Fatima, ni svjedokinja Uvezović, ne vidi ga ni S5, pa ni sama S2, a prema iskazu oštećene S-1 on sjedi i samo gleda u oštećenu S-1 u sobi punoj žena u malom prostoru.

35. Odbrana navodi da lica sa imenom Nenad ima više, kao i da ima više lica sa prezimenom Perović, a optužba niže zamjerke suprotstavljajući se sadržaju provedenih dokaza. Upravo su svjedoci optužbe saopštili da u kuću ulazi Nenad, ali Ujić, dok su svjedoci odbrane sasvim jasno naveli da sa njima prema Dobrošini ide i Željko Perović, Neđo (Neno) Sorak, koga čak definišu i svjedoci optužbe.

36. Odbrana smatra da žalbeni navodi Tužilaštva nisu objasnili zbog čega je presuda obuhvaćena pogrešnim činjeničnim stanjem, odnosno šta je to što je greška Suda kod utvrđivanja činjenica. Naime, dokazi optužbe su takvog karaktera da ne postoji mogućnost utvrđivanja odgovornosti Perović Nenada za tvrdnje Tužilaštva, jer dokazi optužbe ne potvrđuju činjenični opis optužnice odnosno izreku presude pod tačkom 2., nego upravo suprotno - dokazi optužbe negiraju optužnicu u cjelosti.

E. ODLUKA APELACIONOG VIJEĆA

1. Apelaciono vijeće je razmatrajući žalbene prigovore Tužilaštva koji ukazuju da je činjenično stanje iz pobijane presude pogrešno i nepotpuno utvrđeno u odnosu na radnje pod tačkom 2. izreke pobijane presude, te nakon izvršenog uvida u spis predmeta, došlo do zaključka da se radi o neutemeljenim tvrdnjama. Ovo Vijeće nalazi da je na osnovu provedenih dokaza, takvih kakvi jesu, činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno i da pobijana presuda sadrži valjane i prihvatljive razloge o svim odlučnim činjenicama na osnovu kojih je donesena oslobađajuća presuda u odnosu na optuženog Nenada Perovića za radnje pod tačkom 2. izreke presude.

2. Ovo vijeće smatra da je prvostepeno vijeće, nakon što je pravilno utvrdilo činjenično stanje u odnosu na radnje pod tačkom 2. izreke pobijane presude, sasvim osnovano zaključilo da izvedeni dokazi od strane optužbe, po svom sadržaju i kvalitetu nemaju potrebnu snagu i uvjerljivost, te da izvan svake razumne sumnje ne daju osnov za

donošenje osuđujuće presude protiv optuženog za djelo za koje se tereti.

3. I Apelaciono vijeće, kao i prvostepeno, smatra da pitanje identiteta izvršioca krivičnog djela, kao jednog od ključnih pitanja ovog krivičnog postupka, predstavlja činjenicu od odlučujućeg značaja, koja mora biti utvrđena prema standardu „van svake razumne sumnje“.

4. Nasuprot žalbenim navodima, ovo vijeće ocjenjuje da je prvostepeno vijeće imajući u vidu konstatovane brojne nesaglasnosti u iskazima svjedokinje S-1, kao oštećene i jedinog očevica kritičnog događaja, te razlike sa iskazima svjedoka S2 i drugih svjedokinja koje su takođe bili zarobljene na istom mjestu i u isto vrijeme, u datoj situaciji pravilno primijenilo princip *in dubio pro reo*, nalazeći da učešće optuženog Nenada Perovića u inkriminiranim radnjama nije dokazano izvan svake razumne sumnje, zbog čega je valjalo odlučiti u korist optuženog.

5. U pobijanoj presudi, prvostepeni sud je sa naročitim oprezom analizirao iskaze oštećenih i dijelove njihovih iskaza u kojim su opisivali optuženog, naročito vodeći računa o okolnostima identifikacije u tami, odnosno kvalitetu sadržaja iskaza svjedokinja koje opisuju izvršioca neposredno nakon izvršenog traumatičnog događaja koji je svjedokinja S-1 doživjela. Tužilaštvo BiH je kao ključne svjedoke optužbe ispitalo svjedoke S-1 i S-2, koje su ujedno i oštećene u ovom predmetu. Kada se uzme u obzir priroda krivičnog djela seksualnog zlostavljanja, sasvim je logično da su one kao oštećene ujedno i jedini očevici krivičnog djela.

6. Kada je riječ o uslovima identifikacije, apelaciono vijeće nalazi potrebnim istaći da sistemi krivičnih prava uvažavaju potrebu za krajnjim oprezom prije nego što se optuženi osudi na osnovu iskaza svjedoka koji ga je identifikovao u otežanim okolnostima. Tako je u drugostepenoj odluci MKSJ-a, žalbeno vijeće u predmetu *Kupreškić*¹ navelo faktore koje sudovi mnogih zemalja uzimaju kao relevantne za ocjenu u žalbenom postupku. Kao relevantne za ocjenu da li je odluka presuditelja o činjenicama da se osloni na svjedočenje o identifikaciji bila razložna ili da zbog takve odluke osuđujuća presuda ne počiva na čvrstim temeljima, sudovi mnogih zemalja izdvajaju sljedeće faktore: *“identifikacija optuženog od strane svjedoka koji su optuženog samo letimično vidjeli, ili koji ga nisu dobro vidjeli, zbog prepreka; identifikacija u tami ili nakon traumatičnog događaja, koje je*

---

¹ Predmet Kupreškić i drugi, broj IT-95-15-A, Presuda žalbenog vijeća od 23.10.2001.godine, strana 15, par 40;

svjedok doživio; nepodudarnosti ili netačnosti u iskazu o fizičkim karakteristikama optuženog, u vrijeme događaja; davanje pogrešne identifikacije ili u slučaju kada svjedok prvo izjavljuje da ne prepoznaje optuženog, da bi ga potom ipak prepoznao; nespojivi iskazi više svjedoka; te naknadna izjava svjedoka da se sjeća optuženog u okolnostima koji upućuju na očiglednu mogućnost da je svjedok bio pod uticajem sugestije drugih“.

7. Prema ocjeni ovog vijeća, osnovano se u pobijanoj presudi navodi da je Vijeće ostalo u sumnji vezano za identifikaciju optuženog kao izvršioca, obzirom na sadržaj opisa oštećene na koji način je vidjela lice izvršioca nakon inkriminisanog događaja, posebno cijeneći da se ovaj opis razlikovao od opisa iz istrage. Iako je svjedokinja S-1 tokom direktnog ispitivanja tvrdila da je lice koje je prema njoj poduzimao radnje seksualne prinude upravo optuženi Nenad Perović, koji je jutro prije inkriminisanog događaja sa njom razgovarao u selu Kozadre i predstavio joj se kao prosvjetni radnik iz Zenice koji je sa njenim suprugom išao u učiteljsku školu u Sarajevu, te da je uslijed ratnih dejstava jedva izvukao živu glavu iz Zenice, niko od ostalih saslušanih svjedoka koji su taj dan takođe bili u selu Kozadre i sa svjedokinjom S-1 išli u istoj koloni ka selu Dobrašine, nije potvrdio pomenute tvrdnje svjedokinje S-1.

8. Apelaciono vijeće nalazi da je prvostepeno vijeće ispravno zaključilo da, iako su svjedoci S-2, Mubera Grabovica, Fatima Pašić, S-4, S-3 saglasni u svojim iskazima vezano za okolnosti zarobljavanja, odvajanja muškaraca od žena i odvođenja, niko od ovih svjedoka nije mogao potvrditi da je oštećena S-1 tom prilikom razgovarala sa optuženim. Niko od ovih svjedoka nije čuo ni da se optuženi predstavio kao prosvjetni radnik *koji je jedva živu glavu izvukao iz Zenice.*

9. Ovo vijeće nalazi da je ispravan stav prvostepenog vijeća, da je pored nepotkrijepljenosti navedenog dijela iskaza S-1 od strane drugih svjedoka, njen iskaz u vezi sa navedenim u suprotnosti sa prezentiranim materijalnim dokazima. Naime, iz materijalnog dokaza odbrane O-2² proizilazi da je netačno da je optuženi prosvjetni radnik,

---

² Potvrda Arhiva Bosne i hercegovine, broj: 08-2421-2/18 od 02.11.2018. godine

dok iz materijalnog dokaza odbrane O-20³ proizilazi da je po stručnoj spremi visokokvalifikovani radnik (VKV) – bravar.

10. Takođe, ovo vijeće nalazi ispravnim i zaključak prvostepenog vijeća u odnosu na dokaz O-29⁴ iz kojeg proizilazi da je veći broj lica sa prezimenom Perović prije rata živjelo u Zenici, te da ju je napustilo odmah nakon izbijanja rata i otišlo da živi u druge dijelove države. Stoga se kao ispravan ukazuje sveobuhvatni zaključak prvostepenog vijeća da navedene činjenice u sadejstvu sa ostalim, dovode u pitanje uvjerljivost iskaza oštećene S-1 u pogledu identiteta lica za koga tvrdi da je tog jutra sa njom razgovaralo u selu Kozadre, te spasio joj sina.

11. Nasuprot žalbenim navodima, ispravno se u pobijanoj presudi zaključuje da ne postoje dokazi ni da je optuženi ikada pohađao Učiteljsku školu u Sarajevu. Naprotiv, kao što je već navedeno, iz uložениh dokaza odbrane proizilazi da je isti bravar po zanimanju, te da je evidentiran u Republičkom centru za stručno obrazovanje kadrova Beograd kao VKV bravar, školske 1973/74.godine. Izvedeni materijalni dokazi odbrane ukazuju na neosnovanost i navoda oštećene S1 o onom što je saznala u Sarajevu od svjedoka Sabrije Golića - da je vojnik „Neno“ zapravo Nenad i da je sa njenim suprugom u Sarajevu išao u učiteljsku školu, ali da on ne zna da li ju je završio (dio iskaza u vezi ne/završetka učiteljske škole, svjedokinja je i sama negirala već u unakrsnom ispitivanju).

12. Ovo vijeće smatra ispravnim i utvrđenja prvostepenog vijeća koja se odnose na neprihvatanje iskaza oštećene S-1 vezano za dio njenog iskaza koji je bio usmjeren na pojačavanje vjerodostojnosti vlastitog svjedočenja vezano za sadržaj razgovora sa Sabrijom Golićem i potvrdnim odgovaranjem u toku unakrsnog ispitivanja odbrane da identitet izvršioca saznaje dan poslije seksualnog zlostavljanja, od izvjesnog „Migice“.

13. Navođenjem više različitih okolnosti pod kojim je saznala identitet izvršioca, prema ocjeni ovog vijeća, oštećena S-1 je sama dovela u pitanje kredibilitet svog iskaza i istinitost onog što tvrdi. U vezi sa vremenom i okolnostima saznanja identiteta optuženog, oštećena je davala različite izjave, jednom da je to saznala dan poslije zlostavljanja, od Behije,

---

³ Uvjerenje izdato od strane Istorijskog arhiva Beograd, na ime Nenad Perović, broj: 059-10456 od 12.11.2018 godine

⁴ Dopis MUP-a Zenica, broj:05-05/4-04-5-1773/18 od 11.06.2018. godine

drugi put da je saznala od Migice Ujića, treći put da se optuženi - počinitelj djela njoj sam predstavio istog dana dok su išli u koloni, zatim da je njegovo ime saznala od Sabrije Golića, naknadno u Sarajevu do kada je samo znala da je Nena, dok su išli putem iz sela Kozadre, te konačno da je njegovo ime saznala u Rogatici, poslije rata. Takve, različite izjave i njihova brojnost, i po ocjeni ovog vijeća ukazuju ne samo na nedosljednost u svjedočenju S-1, nego i na kontradiktornosti i nelogičnosti u njenom iskazu, čime je sama narušila vlastiti kredibilitet i stvorila prostor za sumnju da li i koliko joj povjerovati (prvostepeno vijeće, kao i apelaciono joj nesumnjivo vjeruje u pogledu opisa događaja koji su prethodili i samog čina zlostavljanja), da li je priča o optuženom kao izvršiocu iskonstruisana, da li se možda radilo o zamjeni identiteta, pogrešnoj percepciji ili lažnom predstavljanju optuženog kao prosvjetnog radnika koji je s njenim mužem išao u školu.

14. Neosnovani su i navodi žalbe Tužilaštva da prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri sagledao sadržaj iskaza oštećene S-1 sa glavnog pretresa. Suprotno takvim tvrdnjama, u pobijanoj presudi je ocjena iskaza svjedoka S1 vršena kroz analizu sadržaja iskaza sa glavnog pretresa, ali uz poseban osvrt na razlike u odnosu na iskaz iz istrage, te stepen ne/saglasnosti iskaza svjedoka S-1 sa iskazima svjedoka S2, S4 i Munire Grabovac. Nakon takve, sveobuhvatne analize, prvostepeni sud je opravdano došao do zaključka da je iskaz svjedokinje nedovoljno pouzdan i uvjerljiv, kakvu ocjenu prihvata i ovo vijeće.

15. Iz već navedenih razloga je bez osnova i navod žalbe Tužilaštva da iskaz svjedoka S-1 dat na glavnom pretresu ne ostavlja nikakve dileme i da ga je kao takvog i prvostepeno vijeće trebalo ocijeniti. Dileme ne bi bilo da iskaz sa glavnog pretresa bio jedini iskaz oštećene S-1 i da nije bilo iskazanih razlika i kontradiktornosti, kako sa iskazom iste u istrazi, tako i sa iskazima drugih koji su u isto vrijeme bili zarobljeni. Stoga je po ocjeni ovog vijeća prvostepeno vijeće pravilno postupilo kada je, obzirom na osporavanje odbrane, uložene prigovore i različite odgovore pri unakrsnom ispitivanju u odnosu na odgovore date u direktnom ispitivanju, iskaz oštećene S-1 sa glavnog pretresa cjenilo u vezi sa iskazom iste iz istrage, a zatim pri ocjeni kredibiliteta svjedokinje, sve to dovelo u vezu i sa iskazima drugih svjedoka u vezi istih činjenica.

16. U pogledu identifikacije ličnosti učinioca od strane žrtve – oštećene S-1, neposredno nakon izvršenja radnje prisile seksualne prirode, takođe je evidentna razlika u pogledu onog što je izjavila u iskazu sa glavnog pretresa, u odnosu na iskaz dat u istrazi. Tako je svjedokinja S-1 na glavnom pretresu tvrdila da je optuženog prepoznala

u momentu kada je baterijom osvijetlio pod i tjerao spermu, dok je u istrazi izjavila da ga je prepoznala po njegovim rječima „*Ne otimaj se, ja sam ti djecu spasio*“. Navedenu razliku u iskazu svjedokinja S-1 je objašnjavala time da ju je ranije bilo sramota da priča o događaju sa baterijom, što se s razlogom nije moglo prihvatiti kao logično i prihvatljivo objašnjenje.

17. Vežano za navode Tužilaštva da u pobijanoj presudi vijeće nije cijeniło činjenicu da je događaj 02.08. trajao više sati, da je oštećena imala priliku vidjeti optuženog iz više uglova i da je na kraju bila i žrtva seksualnog zlostavljanja, ovo vijeće ističe da je u pobijanoj presudi iskaz oštećene analiziran i kroz dešavanja u selu Kozadre, zatim kroz odvođenje u selo Dobrašina, kroz analizu iskaza očevidaca o tome ko je sve od vojnika ulazio u kuću dok su žene i djeca bile unutra, te konačno kroz okolnosti nakon inkriminisanog događaja. To ukazuje da je prvostepeno vijeće vodilo računa i o dužini trajanja stresnog događaja, ukazujući da nije bilo sporno ni za odbranu optuženog da je optuženi u inkriminisano vrijeme u selu Kozadra bio prisutan. Međutim, nakon analize iskaza svjedoka kroz prizmu svih navedenih okolnosti, ostalo je nedovoljno razrješeno da li je optužena zaista vodila razgovor sa optuženim Perović Nenadom, da li su i njene ostale tvrdnje vezane za identitet optuženog u potpunosti tačne i da li je upravo on izvršilac seksualnog zlostavljanja prema oštećenoj S-1.

18. S obzirom da je svjedokinja S-1, kao oštećeni očevidac i jedini direktni svjedok na okolnosti seksualnog zlostavljanja, ovo vijeće ističe da se osuđujuća presuda može zasnivati i na iskazu samo jednog svjedoka, ali samo ukoliko je taj iskaz dovoljno jasan i ukoliko ne ostavlja sumnju vezano za odlučne činjenice. Međutim, u konkretnom slučaju iskaz oštećene S-1 i po ocjeni ovog vijeća nije bio uvjerljiv u dovoljnoj mjeri da bi doveo do osuđujuće presude, nego naprotiv kontradiktoran iskazu datom u istrazi u pogledu odlučnih činjenica koje se odnose na identitet učinioca, te u nesaglasnosti i sa iskazima saslušanih svjedoka koji su takođe bili zatvoreni. U vezi s tim je u pobijanoj presudi ispravno konstatovano da oštećena od ranije nije poznavala optuženog Perovića, da njene navode o sadržaju razgovora s njim tokom puta niko od drugih prisutnih svjedoka nije potvrdio, da prepoznavanje optuženog od strane oštećene neposredno nakon traumatičnog događaja, pod otežanim okolnostima nije bilo uvjerljivo, da su njene tvrdnje kada, gdje i od koga je saznala za ime optuženog kontradiktorne i u nesaglasnostima sa iskazima svjedoka, što sve i po ocjeni ovog vijeća zaista proizilazi iz analize provedenih dokaza.

19. Sve prethodno navedeno se dakle odnosi na pitanje identiteta učinioca onoga što je optuženom stavljeno na teret, te ni u kom slučaju ne dovodi u pitanje istinitost kazivanja oštećene vezano za ostala dešavanja o kojima je govorila. Prvostepeno vijeće je u pobijanoj presudi u paragrafu 136. na strani 35 naglasilo „*da je iskaz ove oštećene u dijelu u kojem opisuje sam inkrimisani događaj prihvatilo u cijelosti i nema sumnji da se događaj desio na način kako je to oštećena S-1 opisala*“. Takođe, Apelaciono vijeće u potpunosti prihvata iskaz svjedoka S-1 u odnosu na ostala dešavanja kritičnog dana i sam događaj koji je predmet optužbe, ali je kao i prvostepeno vijeće ostalo u dilemi u pogledu identiteta optuženog kao počinioca inkrimisanih radnji seksualnog nasilja nad oštećenom S-1, iz kojeg razloga je ovo vijeće odbilo i ovaj prigovor Tužilaštva kao neosnovan.

20. Apelaciono vijeće smatra neosnovanim i prigovor Tužilaštva koji se odnosi na tvrdnju da razlike u iskazima svjedoka S-1 nisu takvog karaktera da dovode u pitanje kredibilitet njenog svjedočenja, te da su razlike u iskazu ovog svjedoka proizvod proteka vremena. Ovo Vijeće također prihvata da sposobnost percepcije i pamćenja svakog svjedoka o sporednim detaljima vezanim za događaj varira, a posebno iz razloga što je svjedok S-1 ujedno i oštećena, koja je preživjela izuzetno traumatično iskustvo, te da protek vremena može biti od itekako velikog uticaja na iskaz. Međutim, i ovo Vijeće, kao i prvostepeno, nalazi da u konkretnom slučaju razlike u iskazima nisu samo u nebitnim pojedinostima, što bi u nekim slučajevima moglo biti opravdano, nego u pojedinostima koje su, u nedostatku drugih dovoljno kvalitetnih konkretnih dokaza, od značaja za ocjenu o kredibilitetu iskaza i njegovoj uvjerljivosti, koja ocjena je bila od presudnog značaja za utvrđenje identiteta izvršioca krivičnog djela koje je predmet optuženja.

21. Pored navedenog, valja istaći da su iskazane razlike u iskazima svjedokinje S-1 itekako značajne ukoliko se ima u vidu i ono na što žalba takođe ukazuje - negativan uticaj proteka vremena, što u konkretnom slučaju daje još veći značaj i težinu onome što je svjedokinja S-1 govorila u fazi istrage, u odnosu na ono što je rekla na glavnom pretresu nekoliko godina kasnije i u najmanju ruku zahtjeva usporedbu i duboku analizu, kako je to prvostepeno vijeće i uradilo.

22. U vezi sa žalbenim navodima Tužilaštva da je identifikacija optuženog Perović Nenada na glavnom pretresu samo jedna od činjeničnih okolnosti koja zajedno sa ostalim

utvrđenim činjeničnim okolnostima, zasigurno može dovesti do zaključka da je optuženi Nenad Perović izvršilac radnji seksualnog zlostavljanja oštećene S-1, ovo vijeće ističe da prepoznavanje u sudnici nema takvu dokaznu snagu kao što ima prepoznavanje u smislu člana 85. ZKP BiH, te da se takav vid prepoznavanja cijeni kao dio iskaza svjedoka, zajedno sa svim ostalim dokazima, te da u konkretnom slučaju, takvo prepoznavanje, s obzirom na sadržaj i ostalih dokaza, ne dovodi do zaključka van razumne sumnje da je upravo optuženi izvršilac djela.

23. Vezano za navode žalbe da su svjedoci S1, S2, S4 i svjedokinja Grabovica Mubera bili saglasni u pogledu fizičkog opisa optuženog u selu Kozadra, vijeće ističe da je prvostepeni sud ispravno naveo da nije sporna činjenica da je optuženi Nenad Perović kritičnog dana bio u selu Kozadra i učestvovao u obezbjeđenju kolone. Međutim, saglasni opisi svjedoka mlađeg vojnika koji je obezbjeđivao kolonu, kako ga opisuju navedeni svjedoci, ne doprinosi u dovoljnoj mjeri razrješenju pitanja da li je optuženi Perović Nenad zaista izvršilac zabranjenih radnji poduzetih u kući Bege Grabovca prema oštećenoj S-1 da bi se to moglo zaključiti izvan svake razumne sumnje.

24. Nasuprot navodima Tužilaštva da prvostepeni sud u dovoljnoj mjeri nije doveo u vezu sadržaj iskaza svjedoka S1 sa iskazima svjedoka Grabovica Munire i svjedoka S4, ovo vijeće navodi da su svjedoci Mubera Grabovica i svjedok S4 svjedočeći na glavnom pretresu potvrdile da optuženog Perovića nisu poznavale od ranije i da su tek nakon zarobljavanja i dovođenja u kuću Bege Grabovice vidjele jednog vojnika i čule da se zove Nenad Perović i da je on izbjegao iz Zenice. Iste međutim tvrde da on nije ulazio u kuću kada su žena i djeca smještene u prizemlje kuće, što znači da ni one ne potvrđuju iskaz oštećene S1 o dolasku optuženog te noći u sobu gdje su bile smještene, o sjedenju kraj nje i neprekidnom gledanju u nju. Što se tiče svjedokinje S3, koju žalba takođe pominje, ni njen iskaz ne potkrepljuje navedenu tvrdnju oštećene S-1 o dolasku optuženog u sobu, o sjedenju kraj nje i gledanju koje joj je bilo sumnjivo, budući da S 3 tvrdi da u kuću gdje su bile žene i djeca, nisu ulazili vojnici sem vojnika Nenada Ujića, kojeg je ona dobro poznavala, obzirom da je sa njegovom ženom išla u školu, što je dakle suprotno iskazu oštećene S1.

25. Od značaja za identifikaciju optuženog Perović Nenada i ocjenu koliko to doprinosi utvrđenju istine, jeste i činjenica da svi svjedoci na koje se poziva Tužilaštvo, saznanja o

njegovom identitetu dobijaju tek poslije, što ukazuje i na mogućnost da su svjedoci bili pod uticajem sugestija drugih. Tako svjedokinja Grabovica Mubera za odvođenje u selo Dobrašina i identitet vojnika koji obezbjeđuje kolonu navodi: „*Vojnici vode žene i djecu u selo Dobrašina, čula je da je Perović bio jedan od tih vojnika. Na pitanje tužioca od kada zna da je taj vojnik Perović, svjedok izjavljuje:“E ne sjećam se, neko je znao, ko je znao, ne znam u tom svemu, puno nas je bilo, pa smo mi međusobno šaputali i neko je rekao...”*“, dok svjedokinja S4 navodi da nije poznavala ni optuženog Nenada Perovića, niti Perović Ljubomira.

26. Obzirom na navedene izjave i činjenicu da svjedoci Grabovica Mubera, S3 i S4 nisu poznavale optuženog Perović Nenada, ostaje nejasno kako je to prvostepeni sud mogao dovođenjem u vezu iskaza oštećene S1 sa iskazima svjedoka Grabovica Mubere i svjedoka S4, zaključiti da je iskaz svjedokinje S 1 uvjerljiv i kako se analizom ovih iskaza moglo van razumne sumnje utvrditi ko je bio izvršilac radnje seksualnog zlostavljanja prema S1, kako to žalba tvrdi.

27. Iako se žalbom Tužilaštva osporava zaključak o prihvatljivosti izjave svjedoka Ujić Duška, ovo vijeće ističe da su pored svjedoka Ujić Duška još dva svjedoka potvrdila prisutnost više lica po imenu Nenad i lica sa prezimenom Perović. Tako je i svjedokinja S3 tvrdila da je u kuću ulazio Nenad Ujić, dok je svjedok Radenko Sorak potvrdio prisustvo u selu Kozadre lica - Nenada Ujića, Nenada Planinčića, Nenada Perovića i Željke Perovića. Naprijed navedeno, prisustvo više lica sa imenom Nenad i veći broj lica sa prezimenom Perović, za prvostepeno vijeće je predstavljalo dodatni razlog za sumnju u pogledu identifikacije izvršioca zabranjene radnje, što se ne može ocijeniti nelogičnim.

28. Kada se sve navedene razlike sagledaju u sadejstvu sa ostalim dokazima koji su detaljno obrazloženi u prvostepenoj presudi, apelaciono vijeće ocjenjuje da je prvostepeno vijeće izvelo pravilan zaključak da se u konkretnom slučaju samo na osnovu navedenog, nedovoljno uvjerljivog iskaza svjedokinje S-1, a u nedostatku drugih jasnih i konkretnih dokaza koji se odnose na sam čin seksualnog zlostavljanja oštećene S1 i njegovog učinioca, ne može van svake razumne sumnje utvrditi da je optuženi počinilac radnji seksualnog nasilja nad oštećenom S1 i pri tome apsolutno isključiti svaku drugu mogućnost. Stoga je odlučujući o krivnji optuženog za djelo koje mu je stavljeno na teret valjalo postupiti u skladu sa načelom *in dubio pro reo*.

29. Kako se iz navedenih razloga prvostepena presuda ukazuje pravilnom i na zakonu zasnovanom, a žalba Tužilaštva BiH neosnovanom, valjalo je na osnovu člana 313. ZKP BiH odlučiti kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR:

Pravna savjetnica

Elma Čorbadžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Redžib Begić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.